

tror jeg, at han kommer til at anstrenge sig svært.

Forholdet er altsaa det, at det koster 2½ Kr. at faa forfærdiget et Par Støvler. Men den Slags Støvler fra Udlandet sælges her 3—4 Kr. billigere, end man kan producere dem herhjemme. For at den danske Industri altsaa skal komme op paa Højde med den udenlandske, maa en Skotøjsarbejder tage 1½ Kr. med til Aflevering for hvert Par Støvler, han producerer. Jeg tror ikke, det lader sig gøre — selv ikke med den svimlende Løn, den højtærede Minister talte om, Skotøjsarbejderne faar. Der er altsaa et godt Stykke Vej, før den højtærede Minister paa denne Maade kan bringe Konkurrencemulighed til Veje. Paa Arbejdslønnen er der vist ikke meget at file. Nogle faa Øres Nedsættelse vil aldeles ikke bringe den Konkurrenceevne til Veje, som savnes i Øjeblikket, og Penge hjemmefra kan Skomagerne, som sagt, ikke tage med ved Afleveringen af deres Arbejde.

I Sammenhæng med disse glubende Fortjenester i Skotøjsindustrien var det maaske ikke urimeligt at bede den højtærede Minister at tage med i sin Beregning, hvad det koster at være Skomager med den Arbejdsløshed, Faget har. Der er i dette Øjeblik 1500 Skomagere helt arbejdsløse og 800 beskæftigede paa halv Arbejdstid, altsaa langt det store Flertal af Faget er arbejdsløse eller delvis arbejdsløse. Hvem understøtter disse? Ja, det gør de, der arbejder. Hver Mand understøtter praktisk talt sin arbejdsløse. Er det ikke rimeligt, naar man taler om, at 1 Kr. 55 Ø. er for meget i Arbejdsløsn, at man i hvert Fald trak fra, hvad det koster at holde de arbejdsløse Kammerater oppe? Og det bliver jo ikke billigere i de kommende Maaneder, efter at Regeringen har gennemført den Brutaltet, som Arbejdsløshedsloven er Vidnesbyrd om.

Men den højtærede Minister er jo, som han en Gang før i Dag har sagt, skruet op. Den eneste Erhvervspolitik, sagde den højtærede Minister, der er Hold i, er Ministeriets. Den eneste Erhvervspolitik, sagde han, er den, som kræver gennemført denne Tilpasning efter Udlandet, efter Konkurrencevilkårene. Tør jeg i al Beskedenhed stille den højtærede Minister et Spørgsmaal: Hvad er det for Lande, Skomagere skal tilpasse sig efter — Czekoslovakiet eller Amerika? Vi faar Støvler fra begge Steder. Skal det være Maalet for dansk Kultur og dansk politisk Gerning at trykke danske Arbejdere ned til Czekoslovakiets Standpunkt? Jeg vilde

foretrække at arbejde paa at føre dem op til Amerikas Standpunkt. Men Hold i Ministeriets Erhvervspolitik det er der dog; i hvert Fald er der Forslag i den. Den kan holde sig længe. Arbejdsløsheden holder nok Sommeren igennem, og foretager man intet, er der Udsigt til, at den kan blive ved endnu meget længe. Jeg tror, den Teori, som Ministeriet bygger paa i dette Forhold og i øvrigt, er saa lynende gal, som noget kan være. Jeg har gentagne Gange sagt, og jeg gentager det: Tro endelig ikke, at det at faa trykket Arbejderklassen ned og at bevare en Arbejdsløshed med det Formaal, at den skal trykke Lønnen, skal bringe nogen Lykke eller Fremgang for Landet. Se hellere hen til de Bestræbelser, der i helt anden Retning gøres. For faa Dage siden blev der holdt et stort Møde i et tysk Selskab, som hedder Selskabet for Socialreform. Der optraadte en Række Arbejdsgiverudsendinge fra Arbejdsgiverforeninger, Nationaløkonomer og andre. En Professor, Dr. Lederer fra Heidelberg, sagde bl. a. i sin Tale, at det, det gælder om, er, at Lønnen bringes i Stigning, for at man kan forhøje Købekraften; en anden Taler sagde: Man maa nemlig erkende, at den afgørende Konsumkraft ligger hos de brede Masser, og Devisen for dette Møde var gennem en Række Taler: en god Lønpolitik er den bedste Produktionspolitik. Det er utvivlsomt rigtigt; det modsatte er Tegn paa Dekadence og Forraadnelse, som afdøde Vilhelm Lassen en Gang sagde.

Men den højtærede Handelsminister har jo sit Formaal i Orden, og jeg skal ikke nægte, at det var en kraftfuld Tale, han holdt. Det var en Knytnæve i Synet paa det konservative Folkeparti — jeg formoder, de er begejstrede efter at have faaet en saadan Tale fra den højtærede Minister —, og det var et Spark med en jernbeslaaet Støvle til Arbejderne. Det var en Udfordring til Socialdemokratiet. Det borgerlige Samarbejde, sagde Ministeren, var han virkelig en varm Ven og Beundrer af, det bredeste mulige borgerlige Samarbejde — der skulde egentlig ikke udelukkes andre end Socialdemokratiet: det brede, borgerlige Samarbejde for at bekæmpe Socialdemokratiet. Det var det Samlingsprogram, den højtærede Minister oprullede, og hæng bare i! Jeg under Ministeren den Gerning. Andre har knækket Halsen paa den gennem Aarene, og det vil den højtærede Minister ogsaa gøre.

Derimod savnede jeg ganske i den højtærede Ministers Tale nogen Art af Anvis-